

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

בפני
כבוד השופטת מ. ברנט, אב"ד
כבוד השופט צ. ויצמן
כבוד השופטת ש. גלר

מערער
א. פ.
ע"י ב"כ עו"ד רמי רובין

נגד

משיבה
ק. פ.
ע"י ב"כ עו"ד עיינה אונגר-לטין

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (כב' הש' מ. דום-פלאי) מיום 16.7.20 (תמ"ש 37302-07-19) **במסגרתו חויב המערער במזונות בתו הקטינה בסך של 2,600 ₪ וכן במחצית הוצאות חינוך ובריאות.**

רקע עובדתי

1. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 28.8.12 ומנישואים אלו נולדה בתם הקטינה ט. **ילידת 24.11.13** (להלן- הקטינה).
הצדדים התגרשו ביום 3.2.19 (מטעמים שאינם ברורים לנו צוינו בפסק הדין מועדים שונים).

2. בית הדין הרבני נדרש לסוגיית המשמורת והסדרי השהות עם הקטינה וקבע כי **המשמורת תהא משותפת וכן נקבעו זמני שהות זהים לצדדים עם הקטינה.**
זמן מה לאחר הפירוד **עברה המשיבה להתגורר עם בן זוגה החדש בלוד ואילו המערער עבר להתגורר אצל הוריו בראשון לציון.** נוכח השינוי הנזכר הסכימו הצדדים, בתיווך רשויות הרווחה, כי **המשמורת על הקטינה תהא למשיבה וכי המערער ישהה עמה פעמיים בשבוע לרבות לינה ובכל סוף שבוע שני מיום שישי ועד ליום ראשון בבוקר, כך שהסדרי השהות משקפים יחס שהייה של כ-42% - 58%.**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

ההסדר הנזכר אושר ע"י בית הדין הרבני. עקב מעבר מקום המגורים של שני ההורים הם עברו מחלוקת זמני שהות של 7/7 ל 8/6. בסדר גמור, אך מדוע לבטל את ההגדרה ההורית השווה? מיותר ולא נכון.

3. בית המשפט לענייני משפחה נדרש לסוגיית מזונות הקטינה. במסגרת הליך המזונות חייב בית משפט קמא את המערער במזונותיה הזמניים של הקטינה בסך 1,350 ש"ח לחודש, ויודגש - החלטת בית משפט קמא **ניתנה טרם מלאו לקטינה 6 שנים** שאז כלל מזונותיה ההכרחיים נופל לשכמו של האב על פי דינו האישי.

4. עת היו בני הזוג נשואים היה המערער בעליו של עסק מנופאות, כאשר בבעלותו היה מנוף הרמה. לטענת המערער הוא השתכר מעסקו זה כ - 5,000 ₪ לחודש ולעניין זה אף צירף דו"ח רו"ח מטעמו. בראשית שנת 2020, היינו במהלכו של ההליך המשפטי, החליט המערער לסגור את עסקו, הוא מכר את המנוף בתמורה ל - 100,000 ₪ בצירוף מע"מ ולטענתו מצא עבודה זמנית כקופאי ושוטף כלים במסעדה, לדבריו הכנסתו מעבודה חלקית זו הגיעה כדי 2,000-2,500 ₪ לחודש.

5. עוד נציין כי למערער דירת מגורים בבעלותו, אחר שרכש מהמשיבה את חלקה בדירה תמורת סך 210,000 ש"ח, והוא משכיר את הדירה בשכ"ד של 4,800 ₪ לחודש. בצד זה על הדירה רובצות משכנתאות בשיעור של כ - 3,800 ₪, כך לטענתו.

6. המשיבה לטענתה עבדה כמלצרית והשתכרה כ - 4,500 ₪ לחודש. לטענתה מאז שעברה לגור בבית הוריה היא משתתפת בהוצאות אחזקת הבית בסך כ - 1,500 ₪ לחודש, לאחר זמן עברה ומעת שעברה להתגורר עם בן זוגה הם חולקים בשכר הדירה כאשר היא נושאת בסך של 2,300 ₪ לחודש.

פסק דינו של בית משפט קמא

7. בית המשפט חייב את המערער לשאת במזונות הקטינה בשיעור של 2,600 ₪ לחודש וזאת אחר שקבע כי השתכרותו של המערער עולה לאין שיעור על השתכרות המשיבה וכי הוא פעל באופן ברור להסתרת השתכרותו האמתית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

וביתר הרחבה –

בית המשפט מצא כי טענותיו של המערער להכנסות בסדר גודל של כ- 5,000 ₪ אינן מתיישבות כלל ועיקר עם ההוצאות החודשיות בחשבון הבנק שלו (הצדדים ניהלו חשבונות בנק נפרדים), אשר הגיעו בממוצע לסך של כ- 27,500 ₪. עניין זה, כמו גם תשובותיו החמקניות והבלתי מהימנות בחקירתו, הביא את בית המשפט להעריך את השתכרותו החודשית של המערער בשיעור של 27,500 ₪ לחודש וזאת מתוך הנחה כי הוצאה חודשית קבועה שכזו יש בה ללמד למצער על הכנסה בשיעור דומה.

בכל הקשור למשיבה מצא בית המשפט כי כושר השתכרותה מגיע לסך של כ- 5,500 ₪ למרות שהשתכרותה ע"פ תלושי השתכרות שהוצגו על ידה עמדה על 4,663 ₪, זאת מתוך הנחה שהעובדה שהמערער ישהה עם הקטינה פרק זמן נוסף יאפשר למשיבה להגדיל את שעות עבודתה והשתכרותה. יחס ההכנסות בין הצדדים נקבע, אפוא, כיחס של 4:5 (20%-80%).

8. בית המשפט הוסיף וקבע כי המשיבה מתגוררת עם בן זוגה ונדרשת לדמי שכירות בשיעור של 3,800 ₪, כך שחלקה הוא 1,900 ₪ וחלקה של הקטינה הוא 627 ₪ (כשליש מ- 1900 ₪). מאידך נקבע כי לאב דירה בשווי 1,635,000 ₪ (אחר שרכש את חלקה של המשיבה בדירה), וכי הוא משכיר את הדירה ב- 4,800 ₪ ומחזיר החזרי משכנתא בשיעור של 3,800 ₪.

9. את צרכי הקטינה העריך בית המשפט בשיעור של 4,250 ₪ לחודש, כאשר סך זה מורכב מ- 2,250 ₪ צרכי מזונות מוגזם ביותר ועוד סך של 1,000 ₪ בגין מדור בכל אחד מהבתים (650 ₪ השתתפות בדמי שכירות + 350 ₪ בגין הוצאות מדור ואחזקת בית בכל אחד מהבתים). ולאחר הפחתת סך של 1,000 ₪ בגין הוצאות המדור בעת שהייתה של הקטינה עמו, נותר סך של 3,250 ₪ לחודש בגין מזונות הקטינה כאשר על האב, נוכח פערי ההשתכרות בין הצדדים, לשאת ב- 80% מסך זה היינו בסך כולל של 2,600 ₪.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

בית המשפט קבע שחיוב המזונות הנזכר יחל במועד הגשת התביעה, היינו יולי 2019, למרות שמלאו לקטינה 6 רק בחודש נובמבר 2019. כמו כן נקבע כי ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות חינוך ובריאות מיוחדות. **מדוע באופן שווה?**

10. עוד הוסיף בית משפט וקבע כי מאחר והמערער "אינו מהסס לבצע תמרונים עם הכספים, כמו גם על דעת עצמו, להפסיק לשלם את המזונות הזמניים שנקבעו ע"י בית המשפט", המשיבה תשמש כהורה מרכז ותנהל את ההוצאות עבור צרכי הקטינה (סע' 28 לפסק הדין).

בית המשפט הוסיף והורה כי קצבת הקטינה המשולמת ע"י המל"ל תעבור לידי המשיבה בהיותה ההורה המרכז.

מכאן הערעור.

תמצית טענות המערער

11. שגה בית המשפט בהערכת השתכרותו של המערער עת עשה שימוש בהוצאות הכספיות עליהן למד מתוך חשבון הבנק המערב הן הוצאות עסקיות והן הוצאות משפחתיות, לצורך קביעת הכנסות המערער. אין כל קשר בין ההוצאות לבין סך הכנסותיו של המערער, כשם שאין קשר בין מחזור העסק להכנסות הסופיות.

בית המשפט התעלם מדיווחי רואה החשבון של המערער המלמדים על הכנסה חודשית של כ- 5,500 ₪ לחודש. ומכל מקום, אין זה סביר לייחס למערער הכנסה חודשית של 27,500 ₪ מעסק קטן שנסגר. לו אכן זו הייתה הכנסת העסק לא היה המערער סוגרו כלל ועיקר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

12. שגה בית משפט קמא בקבעו את צרכי הקטינה בשיעור של 4,250 ₪ לחודש, בניגוד לפסיקות בתי המשפט הנוהגות לעניין צרכי קטינים. לו היה בית המשפט מתחשב בצרכים חודשיים בשיעור של כ 2,250 ₪, כפי שנפסק ע"י הערכאות השונות, הרי שבהתייחס ליחס זמני השהייה של הקטינה עם הצדדים ויחס ההכנסות בין הצדדים לא היה חיובו עולה על 325 ₪ לחודש.

13. שגה בית משפט קמא בהתייחסו בפסיקתו לסיוע הרב אותו מקבל המערער מהוריו, שהרי דווקא הסיוע יש בו ללמד כי השתכרותו אינה כלל בשיעור אותו קבע בית משפט קמא.

תמצית טענות המשיבה

14. קביעותיו של בית המשפט נעשו כדין והן מתבקשות מתוך הראיות שהוצגו לפניו.

קביעותיו של בית המשפט לעניין שיעור השתכרותו של המערער לא ניתנו בחלל ריק, המערער הסתיר את מכלול הכנסותיו והדברים עולים באופן ברור הן מתוך תשובותיו הסותרות במהלך חקירתו, הן מתוך עיון בדפי חשבון הבנק שלו ושיעור ההוצאות החודשיות הגבוה, הן בהתייחס לכך שהכנסות שונות עליהם הצהיר המערער כלל אינן מופיעות בחשבון הבנק, והן בהתייחס לכך שאין לתת אמון בתלושי ההשתכרות שהציג לבית המשפט אחר שהוכח שרכש תלושי השתכרות מזויפים מחברו !

15. המערער התגלה כמי שהאמת אינה נר לרגליו, הוא הודה כי רכש תלושי השתכרות מחברו על מנת להציגם לפני הבנק למשכנתאות, הוא שילם משכנתא חודשית בשיעור של 2,800 ₪ ובאופן מפתיע הגדיל את ההחזר החודשי בסמוך למועד חקירתו בבית המשפט (עמ' 13 ש' 20-24 לפר'). תלושי ההשתכרות שהציג המערער מעבודתו, לכאורה, במסעדת "פלפלת" שייכים למעשה לבית עסק אחר שאינו מסעדה ואינו מצוי בכתובתה של מסעדת פלפלת. כך צוין בתלושי ההשתכרות כי הוא רווק ללא ילדים, המשכורת המפורטת בתלושים מעולם לא הוכנסה לחשבון הבנק שלו, והסכומים המפורטים בתלושים אינם הגיוניים בעליל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

(תלוש אחד מציג שכר של כ – 1600 ש"ח בגין עבודה של יומיים, ותלוש שני של כ – 2,600 ₪ בגין 10 ימי עבודה...). בדומה טען שלקח משכנתא כדי לשלם למשיבה את חלקה בדירה ואולם הסתבר כי המשכנתא נלקחה לאחר שהסך שולם למשיבה...

16. כך התחמק המערער מלהבהיר טיבן של משיכות משמעותיות מחשבוננו (דוגמת משיכה בסך 13,000 ₪ - עמ' 18 ש' 7-8 לפר' ומשיכה בסך 100,000 ש"ח), סירב להבהיר ממי לקח הלוואות שנטל לטענתו, לא נתן הסבר מדוע אמו מקבל לידה את דמי השכירות החודשיים אותם הוא מקבל מהדירה בעלותו, כאשר לטענתו הכנסתו היא רק 5,000 ₪ לחודש. ויותר מכך - המערער לא יכול היה להסביר מניין הוא מכניס לחשבון הבנק שלו הכנסות חודשיות ממוצעות בשיעור של 27,000 ₪ !

17. ע"פ חוזה השכירות הנוגע לדירה בה מתגוררת המשיבה עם בן זוגה היא נושאת בסך של 2,300 ₪ לחודש ואילו בן זוגה ב – 1,500 ₪ זאת נוסף להוצאות אחזקת הדירה להם הם נדרשים.

18. צדק בית משפט קמא אף בכל הקשור לאופן חישוב שיעור חיובו של המערער במזונות הקטינה נוכח פערי ההשתכרות הניכרים בין הצדדים. כל חיוב אחר יפגע באופן ניכר בקטינה ובתשלום צרכיה. בית המשפט בעניין בע"מ 919/15 הבהיר כי אין להיצמד בהכרח לנוסחאות אריתמטיות לצורך חיוב הורה במזונות ילדו ויש לבחון את כלל הנסיבות ובכלל זה מיהו ההורה הדומיננטי בכל הקשור לנשיאה בהוצאות וכיוצ"ב, וכך עשה בית משפט קמא.

דיון ומסקנה

19. על פי הדין האישי החל על הצדדים חייב המערער באופן אבסולוטי ובלעדי בכיסוי מלא של מזונותיה ההכרחיים של הקטינה עד שימלאו לה 6 שנים, ואילו באשר למימון צרכים שהם מעבר לצרכיה ההכרחיים - ובאשר למלוא צרכיה מעל לגיל 6 - רובצת החובה על שני ההורים, ונלמדת מדיני הצדקה הכלליים, ביחס ישיר להכנסותיהם [בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני (2017) (להלן – בע"מ 919/15)]. חיוב זה חל על שני ההורים, בהתאם ליכולתם. **לצורך בחינת שיעור חיובו של הורה במזונות**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

ילדיו במצב של חלוקת זמני שהות יש לבחון את צרכי הקטין בשני הבתים יחדיו, ואת חלקו של כל הורה בצרכים אלו. חישוב חלקו של כל הורה יעשה ביחס ישיר להשתכרותו הפנויה של כל אחד מההורים וזמני השהות של הקטין עם כל אחד מהם. **יפה. פעם זה היה מגדרי, היום לא.**

20. בנדון נבחן ראשית דבר את סוגיית שיעור צרכי הקטינה.

כפי שצוין ע"י בית משפט קמא, ולמעשה אף אחד מהצדדים לא חלק על כך, שיעור צרכי קטין המחלק את זמנו בין שני בתים לא יפחת על דרך הכלל מסך של 2,250 ₪ לחודש, כאשר סך זה אינו כולל את עלויות מדורו ואחזקתו. **כבוד השופט ויצמן מנסה לקבע את עמדתו. לטעמנו הסכום גבוה מידי, בטח להורים אשר משכורתם חצינית או ממוצעת, ובטח שלא מתאים לכל המשפחות.** הערכה זו התקבלה ע"י עשרות מותבים בערכאות השונות והיא מהווה, מזה זמן, מעין כלל אצבע בקביעת מזונות קטין הנדרש לרמת חיים "רגילה" (ראו לעניין זה רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 נ. נ' (2018); עמש (תל אביב) 12792-10-19 - ע' נ' ע' נ' ע' נ' (2020); עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 ט.ד.ט. נ' ל.צ.ט. (22.9.20) תלהמ (ירושלים) 6984-07-19 - פלונית נ' פלוני, (2020); עמ"ש (חיפה) 56000-10-18 פלוני נ' פלונית (2019); עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 א.נ' א.נ' (2019)).

בכל הקשור לסוגיית המדור הובהר בעניין עמ"ש 65692-11-19 ט.ד.ט. נ' ט. (2020) כי על מנת שלא ליצור חשש לבית עני ובית עשיר (דוגמה אב השוכר דירה ב – 10,000 ₪ אל מול אם השוכרת דירה ב – 5,000 ₪ כאשר האב יטען לקיזוז חלקו העודף בהוצאות המדור) **יש לקבוע עלות מדור סבירה ולחלק את אותה עלות בין הצדדים ע"פ יחס השהייה ויחס ההשתכרות בניהם. יפה. גג לסכום המדור.**

בנדון הוכח מתוך חוזה השכירות עליו חתומה המשיבה כי היא נדרשת למדור בעלות של 2,300 ₪ ובאם נוסיף לעלות זו את הערכת שיעור אחזקת המדור שקבע בית משפט קמא בסך 350 ₪ נגיע לסך של 2650 ₪ לחודש כאשר חלקה של הקטינה הוא 795 ₪ (2650*30%). יש להניח כי עלויות המדור אצל האב זהות שכן מדובר בעלות סבירה בנסיבות העניין. ואם כן, יש לחלק את עלויות המדור בין הצדדים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

ע"פ יחס זמני השהות ויחס ההשתכרות של כל אחד מההורים. כאן אנו עוברים לשלב הבא של הערכת השתכרויות הצדדים ויחס ההשתכרויות.

21. בכל הקשור להשתכרות המשיבה הדברים פשוטים ודומה כי אינם נתונים כלל במחלוקת בין הצדדים. המשיבה הציגה תלושי השתכרות מעבודתה כמלצרית המגיעים כדי כ – 4,650 ₪ בממוצע לחודש ובית המשפט סבר כי נוכח העובדה שיתאפשר לה, נוכח זמני השהות הרחבים למערער, להגדיל את הכנסתה הוא העריך את **הכנסתה בשיעור של 5,500 ₪ לחודש**. יש לאמץ קביעתו זו של בית משפט קמא ואין כל מקום להתערב בה.

22. לא כך באשר להשתכרות המערער, כאן צדק בית משפט קמא בקבעו כי רב הנסתר על הגלוי. לא זו בלבד שמחקירת המערער עולה כי הוא מנסה להסתיר פרטים רבים הנוגעים להשתכרותו החודשית, כפי שפורט לעיל בהרחבה בטענות המשיבה, הרי שמדפי חשבונות הבנק עולה כי הוא הכניס עובר לפירוד לחשבון הבנק שלו סך חודשי של כ - 27,000 ₪ בממוצע, כאשר מדי חודש יצאו מחשבון זה הוצאות בסכומים דומים בממוצע ! כסף זה אינו מגיע מהאוויר (ואינו כולל את השתכרות המשיבה שנכנסה לחשבונה שלה), ואם תרצה לומר כי חשבון הער"ש של המערער עירב בין הוצאותיו עסקיות והוצאותיו המשפחתיות, הרי שגם כאן לא תמצא תשובה מספקת לשיעור ההכנסות החודשי הנזכר שכן ע"פ דו"ח רואה החשבון הוצאות עסקו של המערער הגיעו לממוצע חודשי שנע בין 5,500 ל – 7,500 ₪ בלבד, ואם כן, שאר ההוצאות בחשבון הבנק של המערער הן הוצאות צריכה אישיות שאינן קשורות לעסק. נמצא כי המערער הכניס לחשבון מדי חודש כ – 27,000 ₪ והוצאותיו העסקיות הגיעו לכ – 7,000 ₪ לחודש לערך (אם נאחז בסכום לטובת המערער) **ואם כן נמצא המערער מכניס כ – 20,000 ₪ מדי חודש בחודשו!**

איננו מוצאים להתחשב בטענותיו של המערער כי במהלכו של ההליך סגר את העסק והחל לעבוד כשוטף כלים במסעדה. ראשית, בעת חישוב הכנסותיהם של צדדים לצורך הערכת שיעור השתתפותם בצרכי הקטינים יש להתחשב בהשתכרות היציבה אותה השתכרו עובר לתביעה ולא בשינויים זמניים, בוודאי לא בשינויי העת האחרונה של תקופת מגפת הקורונה, בה השתכרות רבים משתנה מקצה אל קצה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

שנית, נאמר בלשון המעטה, כי טענותיו של המערער באשר לעבודתו כשוטף כלים במסעדה נמצאו כלא נכונות וזאת בהתייחס לתלושים שהציג, אשר על פניהם אינם תלושים אמתיים, פרטי המעסיק כמו גם פרטי המערער אינם נכונים ורישומי השכר בהם אינם הגיוניים (כמפורט בטענות המשיבה מעלה).

23. אלא שבכך לא די, יש לזכור כי בצד הכנסתו הנזכרת יש בידי המערער נכס משמעותי – דירה בשווי של למעלה מ-1.6 מיליון ₪, דירה המניבה לו אף דמי שכירות בשים לב שחלק מדמי השכירות משמש לצורך החזרי משכנתא חודשיים. הפערים בין המערער למשיבה ברורים, אפוא.

24. זאת ועוד, כאשר אנו באים לקבוע את יחס ההשתכרויות של הצדדים לצורך שיעור חיובם במזונות הקטינים עלינו להתייחס להכנסה הפנויה של כל אחד מהם להבדיל מהכנסתם הכוללת.

בנדון, למשיבה אין כל הכנסה פנויה, שכן בהתייחס לכך שכושר השתכרותה הוערך בשיעור של 5,500 ₪ והוצאות מדורה בשיעור של 2300 ₪ הרי שכלל השתכרותה נדרשת לצרכיה שלה !

אם נפחית אף מהשתכרותו של המבקש סך דומה של 5,500 ₪ לצרכיו שלו, יוותר בידיו סך של כ- 14,500 ₪ לחודש. מכל מקום, כאשר סך זה נותר בידיו ובידיה של המשיבה לא נותרת כל הכנסה פנויה, מחויב המערער לשאת במלוא צרכי הקטינה בין בהיותה מקטני קטינים – כמצוות הדין האישי, ובין לאחר הגיעה לגיל 6 – מצד דיני הצדקה שכן צדקה נותן מי שיש לו ולא מי שאין המעות בידו (בע"מ 919/15). כמובן שבעת חישוב שיעור חיובו של המערער במזונות בתו הקטינה יש להתחשב בזמנים בהם שוהה הקטינה עמו, ולכך נתייחס בהמשך הדברים. **נראה צודק. פערי ההכנסה הפנויה מהותיים.**

נעבור, אפוא, לפרק הבא.

שקלול יחסי השתכרות ויחסי שהות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

25. באופן שגוי סבורות ערכאות רבות כי חלוקת ההשתתפות בצרכי המזונות צריכה להיעשות באופן אריתמטי הזהה לחלוקת זמני שהות, ולא היא ! נבהיר - אפשר שקטין שווה אצל כל אחד מהוריו 50% מהזמן ואולם אחד ההורים מוציא לצרכי הקטין יותר ממשנהו באופן ניכר למרות זמני השהות הזהים, כך אפשר שלמרות שהיית קטין אצל אביו מחצית מהזמן נושאת האם במזונותיו בשיעור של 2,000 ₪ לחודש, כדוגמה, והאב נושא בשיעור של 1,000 ₪ בלבד, לכן אם באותן נסיבות השתכרות הצדדים תהא זהה יידרש האב להוסיף לידי האם סך של 500 ₪ כל חודש למרות שזמני השהות ויחסי ההשתכרות זהים לחלוטין ! דומה כי הדברים ברורים כביעתא בכותחא ואינם נדרשים להסבר.

בנדון נקבעה המשיבה כאם המרכזת מתוך התרשמותו של בית משפט קמא כי היא זו הנושאת ודואגת לעיקר צרכיה ובמילים אחרות, נשיאתה בצרכי המזונות של הקטינה אינה ביחס הזהה ליחס זמני השהות של 42%-58% אלא יש להעריכם בנדון לפחות בשיעור של 35%-65%.

כאשר אלו הם פני הדברים ואחר שקבענו כי על המערער לשאת במלוא חלקה של המשיבה במזונות הקטינה נוכח פערי ההכנסות הפנויות בניהם, הרי שנמצא כי עליו לשאת אחר ההתחשבות בחלוקת זמני השהות כאמור ב 65% מצרכי הקטינה **ובסה"כ 1462 ₪ (2,250 ₪ * 65%).**

אשר לעלויות המדור, כאן אנו סבורים כי ראוי לחלקן **באופן הזהה** לחלוקת **זמני השהות בפועל** שכן מדובר בהוצאות תלויות שהות, אזי על המערער להשלים 8% מעלויות המדור (לצורך חלוקה שווה בהתייחס ליחס זמני שהות של 42%-58%) **היינו 65 ₪ (795 ₪ * 8%) ובסה"כ במעוגל סך של 1,500 ₪ לחודש** (ודוק, לכאורה עד הגיעה של הקטינה לגיל 6 שומה על המערער לשאת במלוא הוצאות המדור שהוצאו על ידי המשיבה, היינו 58% מסך של 795 ₪ ואולם מכיוון שעיקר הזמן טרם היותה של הקטינה בגיל 6, שהוא פרק זמן קצר יחסית, התגוררה המשיבה אצל אימה איננו מוצאים מקום לעשות חילוק בין המועדים).

בסך זה יישא המערער, אפוא, ממועד הגשת התביעה בחודש יולי 2019 ואילך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.

26. נוכח האמור נפסק כדלקמן:

א. המערער יישא במזונות הקטינה בסך של 1,500 ₪ לחודש תחת הסך שנקבע ע"י בית משפט קמא וזאת החל מחודש יולי 2019 ואילך בתנאי ההצמדה שנקבעו בפסק דינו של בית משפט קמא.

ב. שאר החיובים והקביעות הנוגעים לחיוב הצדדים במזונות יוותרו כמפורט בפסק דינו של בית משפט קמא. **לא בטוח שההחלטה שחלוקת ההוצאות המשתנות תהיה שווה בין ההורים מתאימה במקרה זה בו הפרשי השכר כה מהותיים, אך אולי לאור זאת שנקבע שהאב משלם את כל הוצאות הילדה זה בסדר.**

ג. אף שלכאורה נמצא כי התקבל ערעורו של המערער ולו באופן חלקי, אין אנו מוצאים לעשות צו להוצאות ולו מהטעם שעד כה כמעט ולא נשא המערער במאומה במזונות בתו הקטינה וזולת למספר תשלומים בודד של המזונות הזמניים בהם חויב. במצב דברים שכזה פסיקת הוצאות לטובת המערער תפגע בטובת הקטינה שצרכיה גם כן אינם משולמים כנדרש.

ד. העירבון שהופקד ע"י המערער יוחזר לידי, ככל שלא תהא מניעה לעשות זאת, תוך 30 יום.

27. ניתן לפרסום ללא פרטי שמות הצדדים.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

שרון גלר, שופטת

צבי ויצמן, שופט

מיכל ברנט, שופטת
אב"ד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 45565-07-20 פ. נ' פ.